

POSTANOWIENIE

27 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Władysław Pawlak (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 27 czerwca 2023 r. w Warszawie,
zażalenia M. P.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z 3 marca 2023 r., WSC 50/23,

w sprawie z powództwa F. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko M. P.

o zapłatę,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Lublinie postanowieniem z 3 marca 2023 r. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 13 lutego 2023 r., wniesioną przez M. P., z uwagi na to, że została ona sporządzona i podpisana przez skarżącego - z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. – osobiście.

M. P. zaskarżył to postanowienie zażaleniem podpisanym osobiście.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych,

a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych.; obejmuje ono również czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji. Przymus adwokacko - radcowski w postępowaniu przed Sądem Najwyższym ma na celu zapewnienie złożenia środka odwoławczego, który odpowiada ustawowym wymaganiom i jest wynikiem dochowania staranności, jakiej można wymagać od profesjonalisty (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 kwietnia 2019 r., V CZ 15/19, nie publ.). Odnosi się on do każdego postępowania przed Sądem Najwyższym i wyłącza zdolność strony do podejmowania czynności procesowych osobiście. Oznacza to, że czynności samej strony lub pełnomocnika niebędącego adwokatem lub radcą prawnym albo rzecznikiem patentowym są bezskuteczne.

Środek odwoławczy wniesiony z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. należy kwalifikować jako niedopuszczalny a uchybienie leżące u podstaw tej oceny ma charakter nieusuwalny (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 marca 2018 r., V CZ 16/18; z 16 stycznia 2009 r., V CZ 87/08, z 8 października 2014 r., II CZ 53/14, z 10 marca 2016 r., III CZ 7/16, z 17 kwietnia 2019 r., V CZ 15/19 - nie publ.).

Mając na uwadze powyższe, zażalenie w niniejszej sprawie wniesione i podpisane osobiście przez skarżącego - jako niedopuszczalne - podlegało odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji.

(M.K.)

[ms]

